

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemerologivm Ecclesiastio-Rubricisticum Novum

Halden, Johann Baptist

Brixinæ, 1717

Titulus II. Quid observandum Circa alia Locorum Particularium Festa, tam
in propria, quàm aliena Ecclesia celebranda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39937

Pisart, n.
tonici de
Ecclesiae
per la
em les
etur Pan
hebræ, i
tronus Pa
late pa
Protecto
Titularia
n. Fan
la Catech
amberatu
adum dyp
Festum d
st. Leod
Patria de
que Cle
a diabol
, si huc
lures Pan
Civitate m
Clero fas
Regulistica
bus, sine c
sub Ritu d
a pacem d
1656, 13. Ju
83. En
ervandam
o in Popul
ndi Milat
ibus ferme
bus

13. at mox n. sequenti subjungens recens
S. R. C. Relcriptum, quō *Hec ad*
" *Quæsita P. Guardiani Patrum Ca-*
" *pucinorum Conventus S. Michaëlis*
" *Leodium die 28. Aug. 1706. respondens*
" *declaravit: nec licere, nec licuif*
" *se prædictis Patribus recitare Of*
" *ficium S. Servatij, quamvis sit *Patro**
" *nus Parochia, in qua morantur, sit*
" *que Festum Devotionis in Populo,*
" *& illud Festum consueverint ab*
" *immemorabili recitare. Ità re*
" *peritur impressum in Directorio*
" *Anni 1707. per R. P. Martinum*
" *Leodium Capucinum, in Rubri*
" *cis versatissimum, pro rota Pro*
" *vincia composito. Hæc rursum*
" *cit. Scriptor.*

TITULUS II.

Quid observandum Circa alia Locorum
Particularium Festa, tam in propria, quam a-
liena Ecclesia celebranda?

AD Horum OFFICIA quod at-
tinet, observandum im-
primis est Decretum S.
Rit. Congreg. è Decre-
trum illius Registro extractum, &
Calendario Breviarij Romani præ-
sum, quod ita sonat: *Sacra Rituum*
Congregatio declaravit, & decrevit, non
quoniam posse Bullam Pij V. de Breviario
Rituum, neque posse Locorum Ordina-
rios, tam Seculares, quam Regulares
addere Kalendarijs, etiam proprijs, San-
ctorum Officia, nisi ea dumtaxat, que
Breviarij Romani Rubricis, vel Sacra
Rituum Congregationis, seu Sedis Aposto-
lica licentia conceduntur: neque propria
Auctoritate, quovis pretextu, mutare ri-
tum, qui habetur in Kalend. Rom. seu
Rubr. Brey. in altiore ritum: neque ex-
tendere Concessa Officia de loco ad locum.

[Pars III.]

Item

Item vetuit & prohibuit celebra-
ti per sotam Civitatem, vel Diocesim,
etiam de cuiuscumque Ordinarii Auctorit.
Festum cum Officio; eò quod in loco ad-
fit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel
Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tan-
tum in ipsis Sancti Ecclesiae Titulari, seu
ubi asservatur Corpus, aut insignis Reli-
quia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declara-
vit esse, caput, Brachium, Crus, aut il-
lam partem Corporis, in qua passus est
Martyr, modo sit integra, & non par-
va, & legitimè ab Ordinariis appro-
bata.

De Sanctis Episcopis Locorum, Martyribus, Civibus, & alijs Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubri-
cis Breviarij nihil habetur, ut etiam de
Beatis nondum Canonizatis, nihil pro-
pria Auctoritate constituatur, sed omnino
consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum
super Electione Sanctorum iu Patronos,
& impressum omnino servetur.

Et hac omnia decrevit, statuit,
& mandavit, innovando paenit constitutio-
nis Pij V. respectivè.

Facta Domum relatione horum
Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano
Papa VIII. ea laudavit, & approbavit, at-
que ab omnibus ubique sub predictis pa-
enis servari praecepit, necnon in novis
Breviariis de Mandato Sanctitatis sua im-
primendis apponi insit, &c. Unde

Infertur: non licere recita-
re Officium de Sancto, nisi id vel

in Brev. Rom. Jusu S. Pij V. edi-
fit contentum, vel à Papa, aut de
hujus licentia à Sac. Rit. Congre-
Specialiter fit concessum. Vide
Gobat Tr. 3. à n. 670. & 671, usque
ad 679. necnon Append. 1. à lit. h. &
o. pluribus dissentientem, an, & co-
jus Auctoritate fas sit celebrare, au-
Horas Canonicas dicere de quod-
bet Canonizato, aut Beatificato? ab
mul adverte ad paulò post dicen-

II. Ad MISSAS ejusmodi

sum quod attinet, observandū
pariter ejusdem S. R. C. Decrem,

Calendario Missalis Romani prob-
xum, cujus hoc est Initium: San-
Rituum Congregatio, inherendo Dece-
alias factis, prohibet omnino Missas
R. C. non approbatas, & signatas
fas nuncupatas S. Gregorij pro viu-
Defunctis, Missas 15. Auxiliatorum,
sam de Patre aeterno, & quascunq-
lia, ut supra, non approbatas; excep-
tamen Missis Rosarij, & de Monte Ca-
melo, que sunt permitta Regularibus
busdam, & iisdem duntaxat, nec possit
ab alijs celebrari (intellige seculo
speciali Sedis Apostolicae concele-
ne) etiam in ipsorum Regularium fa-
cilijs &c. Vide Gavant. Tom. 1
f. 1. c. 5. Tit. 2. item f. 2. c. 2. pre-
sertim à n. 14. ac denique secundum
c. 3. ubi predicta Decreta, ut &
Bullas S. Pij V. necnon Clemente
VIII. & Urbani VIII. Breviario Rom.
præfixas pluribus, & quidem ex-
tissime, declarat: Quas Declara-

ones legenri patebit, quam caute-
re in parte sit procedendum. Oc-
cione vero duorum præcedentium
decretorum.

*Queritur 1. quænam ergo, ut
i celebratur Festum Ss. Rosarij, di-
cenda sit Missa ab illis, qui non gau-
ent Privilegio dicendi Missam pro-
nam illi Festo ? Item ab ille,
ut haber onus dicendi Missam de
Maro ? Ad primum Gav. Tom 1.
1. Tit. 15. n. 22. Respondeat : fie-
nam debere, ut in Festo ad Nives :
sic observari in S. Æde Laureta-*

*Quaritur 2. An vi secundi De-
ceni centeantur prohibitæ 30. Misse
i Gregorij, h. e. instituta, aut appro-
vata 48. Gregorio M. ac per 30. conti-
nues dies dicenda pro Defunctis? &c. Ne-
gotiante, & id ipsum negavit S. R. C.
et 28. Octobr. 1628. prælóque da-
nus esse hoc Decretum, perentibus
Monachis S. Gregorij de Urbe, te-
nuntur Gav. Tom. I. P. I. Tit. V. n. 3. lit.
A in fin. Ritum eas dicendi ex ipso
est S. Gregor. L. 4. Dial. 55. refert
item ibid: ac inde Deducit primò:
non esse necessarium, ut unus i-
demque Sacerdos per Mensam ce-
leriter diebus triginta, sed tantum*

necessè esse, ut offeratur S. Hostia per Mensam, sive dein ab uno, si-
ve à pluribus. Secundò, sufficere, ut
offeratur Sacrificium, non autem o-
pus esse, ut omnes Missæ dicantur.
Ritu proprio de Defunctis, utsipote
qui in Dominicis intercurrentibus
prohibeatur. Tertiò, continuis 30.
diebus Missas illas fieri quidem de-
bere, remotâ tamen Superstitione
ratione numeri (utsipote veritâ à Tri-
dentis eff. 2. c. 9.) caeteroquin ibidem
à Sacris Scriptoribus commendati,
ac Mysticis significationibus erudi-
tè illustrati : neque discontinuan-
tur (inquit idem Gav.) Missæ il-
læ ob Triduum Majoris Hebdoma-
dæ, quô ex usu Ecclesiæ probato
non deber celebrari. Doctores
autem (subjungit ibid.) qui volunt
eas posse discontinuari, vel uno die
dici omnes triginta, concludunt
valere, tanquam *triginta Missas*, sed
non ut eas, quas instituit S. Grego-
rius, ut ex ejusdem Verbis patet, eò-
dem Locô à Gav. adductis. vide
Gob. II. 2. n. 721.

Quaritur 3. An per idem
Decretum S. R. C. prohibitum sit
dicere ullam Missam de 15. aut
14. (ut Germani numerant) Ss.
Auxiliatoribus , nempe Georgio ,
Vito , Blasio , Dionysio , Pantaleone ,
Erasmo , Cyriaco , Christophoro , Acha-
tio , Eustachio , Egidio , Catharina , Mar-
garetha , Barbara ? *Negative* ,
ac Dico : eam tantum prohiberi

H.D.2.]

guæ

quæ sub Titulo *Missa de quindecim Auxiliatoribus Venetijs impressa* jam anno 1617, die 16. Jan. à S. R. C. fuit rejecta, ita, ut neque retineri posset in calce Missalis sub pœnis Librorum prohibitorum ea *Missa*, uti videre est apud Gav. P. 4. Tit. 17. n. 14. De reliquo cùm in honorem ss. Auxiliatorum DEO. Opt. Maxim. & Tempus, & Altaria erigantur, ac etiam consecrentur, licebit utique & Missas de ijs dicere. Quialis autem sit dicenda, si petatur, ut una de omnibus simul per modum votivæ dicatur, videbimus infra Titulo 7. de Missis votivis, & videri potest P. Lohner *Instr. pract. I. P. 4. Tit. 2. §. 2. n. 3.*

Queritur 4. Quale Officium bicendum sit de Sancto, cuius habetur Reliquia insignis approbata? *R. 1.* Si ei non aliunde competat major Ritus, ex Decreto S. R. C. de anno 1628. 8. April. Officium fieri duplex minus. Reliquia autem insignis, ratione cuius recitandum est Symbolum in Missa de tali Sancto (saltem in ea Ecclesia, in qua extant insignes Reliquiae) judicabatur Quarti P. I. Tit II. dub. 3. est manus, vel Pes, vel aliud frustum, sed juxta Decretum Sac. Rit. Congreg. (superlatum) debet esse v. g. caput, Brachium, crus, vel pars, in qua passus, est Martyr, debetque esse integræ, & non parva Pars, approbata item ab Ordinar. loc: uti in eodem

dicitur Decreto; censetur autem adhuc esse integræ Pars juxta citam Quarti P. I. T. I. Dub. 4. & P. Lohner *Instr. I. P. 2. Tit. 17. n. 1.* cum illa (v. g. Caput) ex plumbis fragmentis constet, per artificem unionem tamen ita conjuncta, non modo omnia adint frusta, sed fragmenta, sed etiam apparent integræ, integrum v. g. Brachium, & caput &c. Porro si Reliquia in Christo Domino, Beatissima Virgine, aut alio eminentissimo Sancto censebitur juxta Quintanadvens apud Gob. Tr. 3. n. 683. ea esse insignis, licet sint tantum aliquæ Corpori Beatissimæ Virginis, aut fini Annæ, vel alicuius Apostoli et magnitudinis palmaris; tunc enim inquit, *Defectus quantitatis ab eius qualitatibus Suppletur*: id si verum, hoc tamen necessaria erit legimus Superioris Ecclesiastici Approbationem. *R. 2.* Circa Officium propter insignes Sanctorum Reliquiarum duplicit, & cum Credo in Missa bicendum, emanasse 19. Octobr. 1691, à Sac. Rit. Congr. sub Innoc. XII. hoc Decretum: *Cum Sacrum Officium Congregationi innoveret, quip plures abusus irrepsissa circa recitationem Officij sub prætextu Decreti ab eis Congregatione evulgati de anno 1628. 8. in Breviario Romano impressi, in quo promittitur posse in Ecclesiæ recitari Officium & Missas celebrari de illis Sanctis quorum Corpora, aut Reliquiae insignes in*

servantur : Eminentissimi Patres eiusdem Congregationis Prepositi iisdem decretis eundem principiū intenti, in verendo Decretis alias in similibus editis, invenientur, predicta Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquias restituta, intelligi debere de Sanctis dum ita in Martyrologio Romano descriptis, etiammodo constet de identitate Corporis, seu Reliquia insignis illiusmet sancti, ut reperitur in Martyrologio Romano quodammodo non fuerit specialiter concessum, sed esse non fuerit specialiter concessum, aut quodammodo recitari, & Missas celebrari venire, non obstante, quod ipsorum Corpus, vel insignes Reliquiae in Ecclesijs serventur : Quibus tamen ab Ordinariis approbatis debitam Fidelium Veracim (prout hactenus servatum est) censuram esse censuerunt, sed absque legione approbatum, et sicut in Constitutione Beati Pij V. contentum est.

Die 11. Augusti 1691.

Ex facta de predictis Sanctissimo me Secretariorum relatione, Sanctitas haec ipsammodi Decretum approbat, ac, debite exequutions demandetur, locum Ordinarii injungendum esse praecessu die 19. Octobr. ejusdem anni 1691. Ex quo infertur : Stante hoc Decreto de Sancto, cuius habetur Corpus, vel insignis Reliquiae, non posse fieri Officium, nisi constet de ejus identitate, & insuper ille S. reperiatur in Martyrolo. Romano, seclusa speciali

Etiam post Indicem Rer. testatur se postmodum melius edoctum intellexisse Decretum hic relatum nullatenus esse revocatum, sed vigere. "Quare (inquit cit. fol.) standum est illo : ac propterea hoc anno 1712. Coloniae non habuimus de Ss. Constantio & Fausto, nec posthac habebimus, nisi Sancta Sedes id specialiter nobis concederit.

Be. 3. Quando dicitur, quod in sola Ecclesia, in qua est insignis Reliquia, recitari possit Officium, non est sensus, quod intra ipsam Ecclesiam recitari debeat, sed quod illis solis liceat recitare, qui sunt adscripti tali Ecclesiae. Ita Neusser & Gob. Tr. 3. n. 696. append. 4. Litt. b. Plura huc pertinentia vide apud eundem à n. 683. & 686. Non posse autem dici Symbolum in Missa à recitante Officium de Sancto, de

propria Ecclesia, si eo die celebret in alia Ecclesia, responsum esse feratur à Sac. Rit. Congregat. 1684. 2. Decembr. Quod Decretum an sit de numero authenticorum, dicere non habeo. Juxta ea, quae habentur in Supplemento recentiorum quorundam Missalium, Dominicá III. Octobr. celebrant quædam Ecclesiae Festum Ss. Reliquiarum, dicendo Missam ibi extantem, de quo P. I. Dominicá III. Octobr. &c. f. 255. & 256.

¶. 4. Quando Sedes Apostolica concedit, ut Officium datur de aliquo Sancto, de quo habetur Reliquia *non insignis*, Officium debet esse Semiduplex, nec dici in *Missa Credo*. Gav. Tom 2. f. 3. cap. 3. n. 4. & cum eo Arnaud. ob Rationes ibid. à Gav. allatas. Addunt 1. simili Ritu (nempe *Semiduplici tantum*, & sine *Credo in Missa*) particularium Provinciarum, aut Diocesis Sanctorum in ijs Locis esse colendos, in quibus neque nati, neque mortui sunt, neque insignes de ipsis Reliquiæ extant, quando toti Provinciæ seu Diocesi conceditur facultas dicendi de ipsis Officiis. Addunt 2. Semiduplici quoque tantum Ritu celebrandas esse Inventiones, & Translationes Reliquiarum die earundem Anniversario, ad differentiam scil. Festorum principaliū ejusmodi Sanctorum: id quod observat ipsa Ecclesia universalis in Invent. S. Stephani Protom. ait. Gav. celsis, ut idem Gav. ibidem, & 1. f.

Excipiunt tamen Tendit nem Patroni Principalis, cui solū ciūm duplex, & Missam, cum S. Rit. Congreg. concedere sed uti habet Gav. Tom. I. P. 1. f. XI. litt. g. Quid porro circa celebranda Festa Sanctorum de quibus habetur Reliquia insignis, seu non insignis, videlicet p. Gob. Tom. I. Tr. 3. n. 684. (ubi nominatum de Dente S. pollonie, & Digito S. Viti M. non ibidem num. 685. & 686) pend. 4. totā: Scriptis verò ea omniante editum Decretum sub lince XII. suprà relatum, ac modo observandum.

¶. 5. In *Missa de Sub* qui Tirulus est *Altaris*, de quo men in die Festo illius non resatur Officium (ob occurrentem g. Diem Officii aliò privilegiū impeditam) sed tantum *Missa adiutorii Altare*, convenit, ut, quoniam Oratio illius, de quo fit Officium, mitti non debet, tertio loco dicatur illa Oratio, quæ alioqui 2. loco cenda foret, si Missa cum Officio concordaret. Ita Gav. Tom. I. P. 1. Tit. 9. n. 16. Tit. 1. ante finem. Rationem dat: quia hæc Missa est nostra ex *Votivo*, & *Festivo*: Ex nostra quidem; quia discordat ab Officio ex *Festivo* autem; quia eo die obitus Sanctus, & ideo etiam dicitur in ea *Hymnus Angelicus*, seu *Gloria in celis*, ut idem Gav. ibidem, & 1. f.

1 Transla-
tum 4. Lit. b. cum Petro Ruiz do-
cere sol-
cum ex-
tent in Kalendario Romano,
P. i. Te-
musa speciali Sedis Apostolicæ
potest, non posse recitari, Officium
Sandocum
eliquia, la-
Ang. à S. Rit. Congreg. difini-
ris, vid-
erunt.

3. n. ob-
Dence S.
/iti M.
& 6. &
rò e omu
sub lunc
modo dol-
s de San-
de quo
s non res-
urrentes
privilegii
Missa ab
, quoniam
Officium, &
oc dican-
2. Lodi-
um Offic-
m. I. P. L.
em. Re-
tissa effec-
: Ex no-
ab Officiis
o die ob-
dicunt in
leria in es-
, & I. L.
null.

9. 6. De Titulis Altarium ,
extent in Kalendario Romano,
Sedis Apostolicæ
potest, non posse recitari, Officium
eliquia, la-
Ang. à S. Rit. Congreg. difini-
ris, vid-

licæ gaudent Privilegijs suæ Reli-
gionis, quorum pro sua Conditione
sunt capaces, non posse tamen de
Beatis suæ Religionis recitare Offi-
cium, nec in proprijs Cathedralibus
de ijs Missam celebrare, nec ijsdem
Beatis Altare erigere. 4. In Missis
de Beatis (ubi eorum celebratio est
permitta) non esse dicendum, *Credo*,
nisi ad sit insignis Reliquia &c.

Queritur 5. An Regulares abs-
que speciali Privilegio, sed sola Com-
municatione Privilegiorum aliarum Reli-
gionum, possint recitare Officia, &
dicere Missas concessas alijs Reli-
gionibus? Ad hoc quæsitum Sacra
Rir. Congreg. anno 1706. 20. Mar-
tij Respondit Negative, uti vide-
re est apud Francisc. Monacelli Pa-
2. Formular. Legal. Pract. Tit. 13. fol.
68. & 69.

Queritur 6. Quo die cele-
brandum sit Festum illius Sancti, de
quo neque scitur *Dies obitūs*, neque
Translationis, neque *in insignis Manifesta-
tionis*, & tamen alijs de causis cum
Majorum consensu celebrari debet
ejus Festum? Proponit hanc quæ-
stionem Gavant. Tom. 2. in Proam.
Sect. 8. & ad eandem ibidem sic Re-
spondet: Antiquiores celebrabant il-
lius Festum in die, quod in Marty-
rologio Festum alterius Sancti ejus-
dem Nominis occurrebat, quod no-
tavit Baronius in Martyrologio die
12 Febr. sub lit. E. ubi trium Mo-
destarum fit mentio, & hic quidem

Ri.

30 P.III.T.II.Quid observ.circa alior.loco.r.partic.Fest.tam in proprie.

Ritus placet, nisi ubi timetur Error in Populis, qui credant eum, quem colunt, esse eumdem, qui in Calendario Romano descriptus est: nam hujus Erroris culpabilem Permissionem recte ibidem culpae mortalis damnat, ejusque fautores accerrimè, ut par est, reprehendit; & demum admonens Episcopos, ad quos attinet approbare Reliquias, ut caveant, ne inducatur hujusmodi abusus, neve inductus tolereretur ab iisdem, subjungit: In hoc casu tuncius esse celebrare talis sancti Festum alio die, v.g. die Translationis (si de hac constet) aut aliâ Proxiiore.

Queritur 6. Quid observandum, quando ex Sedis Apostolicâ Permissione fas quidem est dicere Officium, & Missam de uno, vel pluribus Sanctis in aliquo loco, aut aliqua Solemnitate, Sancti v. g. recens Canonizati vel Beatificati; aut in Festo aliquo ejus minus principali, &c; sed quodnam, vel quale de hujusmodi Sancto, aut Sanctis dicendum sit Officium, vel Missa, in Indulto illo non exprimitur? **P.** In hujusmodi Casibus tam quoad dicendum Officium, quam Missam, recursum esse ad Commune Sanctorum, &c; (si quidem concessa sit etiam Octava) ad Octavarium Romanum: Hinc autem

Insertur 1. Ante omnia dispendendum esse in ejusmodi casu, ac III. Nocturni dicendae sint, in Communi Sanctorum, vel Sacra-

Qualitate Temporis.

Insertur 2. Tamen quando pro Officio, aut Missa ejusmodi Sancti, vel Sanctæ, nil habent proprium, ne quidem Oratio, aut una saltem, vel altera Letio, non modo Invitorium, Hymnus, Antiphona, Psalmi, ac Reliquia hujusmodi, sed Lectiones quoque

ac III. Nocturni dicendae sint, in Communi Sanctorum, vel Sacra-

Qualitate Temporis.

1000

se v. g. Martyr. Confess. Virgin. II. & III. Nocturno, plures sunt positaæ Lectiones, nempe tum ad varietatem (præsertim infra Octavas) tum ad Proprietatem (quia in Missali diversa Festa diversa habent Evangelia) aut etiam plures Orationes assignantur, eligi in hujusmodi Casibus possint vel illæ Orationes, ac Lectiones, quæ positæ sunt in primo, vel illæ, quæ positæ sunt in 2. do Ordine, vel Locô, curandum tamen est, ut in III. Nocturno legenduntur Lectiones de Homilia illius Evangelij, quod concordat, seu coincidit cum Evangelio Missæ, & in Officio pariter dicatur illa Oratio, quæ dicitur in Missa de tali Sancto. Sed quid agendum, quando in Missa legitur Evangelium, cuius Homilia nulla habetur in Communi Sanctorum, aut etiam in toto Breviario ? &c. cum Gav. Tom. 2. f. 8. c. 2. n. 4. Si Evangelium illud Missæ non habeat quidem Homiliam in Communi Sanctorum, habeat tamen aliquam in alio loco, aut Parte Breviarij (ut habet v. g. Evangelium Missæ : *Latabitur Iustus &c.* de Communi un. Martyris non Pontificis : *Nihil est opertum &c.* & Evangelium dico vobis, nisi granum frumenti &c. in quorum illud habetur Homilia in Breviario ad Festum S. Polycarpi 26. Jan. in istud verò in Festo S. Laurentij 10. August.) tunc Lectiones pro III. Nocturno sumendas esse ex illo Feste; si verò Evangelium

[Pars III.]

[E]

lium

lium Missæ non habeat Homiliam & incipiunt : *Laudemus viros gloriosos &c:* in Sermone autem II. Nocturni (si sumatur de Communi Confessori Pontif.) ut & in Oratione, ea, quæ ponuntur in *Singulari*, dicantur in plurali, ut moner Rubrica, exinde post Antiphonam ad *Magnifica* II. Vesperis Confessor Pontificis non Gav. scđt. 8. cit. c. 3. n. 1. tamen ibid. n. 5. addit : Tamen quando celebratur alicubi Festa plurium simul *Confessorum* (sive de Pontificis, sive Non-Pontificis) detur facultas mutandi verbata in *Oratione*, tum in *Sermone*, quæ de ijs ex Communi Sanctor. legitur, ut sonent Numerum plurium loco *singularis*, dicendo v.g. *Ad gloriam eorum, ac Beatisimorum Patronorum, N.N. quorum &c.* Vel : *Beatum N.N. Dies, quorum Festivitas celebramus &c;* non tamen id faciem dum in Sermone S. Gregorij ex Libro Moraliū : *Deridetur Job, impudicitas &c;* quia is non est prope Sermo de Sancto, sed Traditus, & Epistola Libri Job. In Antiphonis quæ (inquit idem Gav. ibid.) Responsorijs, Hymnis, & Homilijs, sumptis de Communi, nulla sit missio, licet non quadrent pluribus quia, inquit, nimia esset munera & perquam difficilis, ut congruat in omnibus. Quod si Officium faciendum sit de pluribus Santi Missionibus, tunc, ut seq. capite 4. n. 1. moner cit. Gav. nihil mutatur per

Orationem, &c; si plures sint Virgi-
nus, habent propriam Antiph. in uirg-
inis, & Laudibus ad Benedictus,
ad Magnificat : nempe : Prudentes
virginis &c; cum Verbu : Adducentur
virgines &c; ac Orarione : Da
nobis quiescimus Domine DEUS noster,
in quiete. Gav. To. 2. f. 5. c. 12. n. 22.

Ad MISSAS hujusmodi Festo-
rum quod attinet, quoties propria
non assignatur, nec etiam de Com-
muni Sanctorum determinata ali-
qua præscribitur, liberum erit cui-
que eam recitare, quam maluerit,
ex illa tamen Classe Communis
Sanctorum, in qua continetur Sanctus,
de quo fit Officium, ac Missa,
& modò plures, quam una in eo
Communi reperiantur Missæ de San-
cto, vel Sanctis talis, vel talis Clas-
sis; & multò magis (inquit Gav.
Tom. 1. P. 4. Tit. 16. n. 2.) liberum
erit hanc vel illam Epistolam, hoc
vel illud Evangelium (dummodo
concordet cum eo, quod legitur in
Officio) ex ibi assignatis legere; cùm
id permittat Rubrica Missæ, præfixa
Communi unius Martyris Non-Pon-
tificis, ita sonans : Epistole & Evan-
gelia pro Pontifice & Martyre assignata,
legi possunt etiam pro Martyre Non-Pon-
tifice; & qua infra de Martyre Non-Pon-
tifice habentur; etiam pro Martyre Pon-
tifice : & similiter, que in una Missa
de eodem Communi ponuntur, dici possunt
in alijs Missis de eodem Communi : i-
tem Rubrica extans ante Missam de

[E 2] plu-

pluribus Martyribus Tempore Paschali, ubi hæc leguntur : *Epistola & Evangelium supra dicta Missæ*, dicuntur etiam in sequenti Missa, & quæ in sequenti habentur, dici possunt in superiori. Præterea tam in Communi Martyrum (tum intra, tum extra Tempus Paschale) quam in Communi Confessorum Pontificum, & Non-Pontificum, præter *Epistolas & Evangelia* in quavis Missa ibi posita, assignantur insuper quædam aliae Epistolæ & Evangelia, quæ loco Epistolæ & Evangeliorum in dictis Missis positionum legi possunt, prout magis ea huic, vel illi Festo, aut Sancto convenienter videbuntur : curandum camen est, ut pluries ex Gav: jam monui, ut Missa quoad isthac concorderet cum Officio. Quænam denique dicendæ sint Orationes, si occurrat fieri de Festo plurium Pontificum (seu Martyrum, seu Confessorum) aut plurium Virginum &c, haberetur in Communi Sanctorum supra cit. Locis. Idem est de Lectionibus, & Epistola in Missa, ac similibus. Addo his, quæ ex P. Quintanadvenas Tr. 6. sing. 27. tradit Gob. Tract. 3. n. 688. Quando in Missali non reperis propriam Missam illius, de quo vis celebrare : si sit Martyr, Confessor &c, accipe de Communi Martyrum, Confessorum, &c; idemque observa in Breviario : unde si de Nomine IESU non reperis Missam, accipe Missam de Circum-

cione, si de Corona Christi, accide de Passione, si de S. Gabriele, accide de Annuntiatione, sicut etiam missæ de Annuntiatione, si forte secundum de Nomine MARIAE : de ceteris enim Missis proprijs, similares sunt ex Missali illæ, que similiores mysterio, aut Sancto de de quo dicendi Missam aliunde supponitur). habes facultatem. To. 1. P. 3. Tit. 10. n. 16. antea

Nota hic : De Sancto inter Canonizato non posse habere Missam extra propriam Ecclesiam, ne novo Decreto id permittente xta inferius dicenda.

Insertur 3. Si de Seanti alicujus particularis fiat Ritu proprii in aliquo loco, tunc, sicut duplice & Semiduplicia Locorum particularium quoad Officium & Missam respectivè regulantur ut alia Duplicia iusdem Classis) ac Semiduplicia Ecclesiæ universalis, secundum Ritu cas tum Generales, seu omnibus Festis 9. Lectionum Communes, etiam Festis Duplicibus, ac Semiduplicibus proprias, ita etiam in celebrandis Festis Simplicibus locorum particularium eò procedendum est modo, quem Rubricæ de celebrando Festo Simplici in Breviario, & Missali Romano pro Ecclesia universalis prescribunt. Hinc autem utrumque

Insertur 4. Si Festum simplex incidat in Feriam majorum (quales sunt omnes Feriae Adven-

item omnes Feriae 4. Tempore : præterea omnes Feriae Quadragesimæ, ac denique etiam Feria II. Rogationum aut in Vigilia, aut Feriam, quâ juxta Rubricam de Dominicis n. 4. 5. & 6. tandem est infra Hebdomadam de Dominicis, aut denique in Sabatum annum, tunc de Festo ejusmodi simplici in Officio, & Missa diei curris fieri tantum Commemoratio, sine Lectione de eo : paro non dici de eo Lectionem, tantum fieri Commemoratio, si incidat in Dominicam, in qua dicitur *Te DEUM*, sed nonum dominorum (quales sunt illæ Dominicæ, in quibus adhibetur color solaceus) etiam si forsan aliqui propriam habeat ; uti nec, si veniar in Octavas Paschæ, Pentecostes, Corporis Christi, quibus diebus similiter de Festo simplici fit tantum Commemoratio, sine Lectione de eo, nisi infra Octavam SS. Corporis Christi fiat Officium duplex deo Sancto ; tunc enim, si Simplex propriam habeat Lectionem, non modò post Commemorationem de Octava fit Commemoratio de Festo simplici simul occurrente, sed etiam dicuntur de eo 9. Lectione (ut alibi dicitur, & infra rursum suò loco dicitur) perinde, ac dici solet in aliis Dominicis, Octavis, ac Festis Lectionum per annum, nisi fiat Officium duplex 1. Classis : nam in

duplicib. 1. Class. nihil prorsus fit de Festo Simplici tam in Officio, quam in Missa, ne quidem Commemoratio (exceptâ S. Anastasiâ Mart. de qua non quidem in Officio, attamen in 2. Missa Nativitatis Domini fit Commemoratio) ut patet in Casu, quo Simplex incidit in illud Tempus, quod est à Feria V. in Cœna Domini inclusivè, usque ad Feriam III. Paschæ inclusivè : item si incidat in primum Triduum Pentecostes.

Quod si occurrat Festum simplex in Dominica Palmarum, aut in Vigilia Pentecostes, fit quidem de eo Commemoratio (at sine Lectione in priore casu, cum Lectione verò nona de eo in posteriore, si propriam habeat) in Laudibus, ac pridianis Vesperis, non tamen in Missa illius Dominicæ, aut Vigilie ; si verò incidat in Feriam V. Cœna Domini, tunc ne in pridianis quidem Vesperis fit de illo Commemoratio : si denique veniar Festum Simplex in duplice 2. Classis, non fit quidem de eo Commemoratio in hujus primis Vesperis, bene verò in Laudibus (cum 9. de eodem Lectione, si propriam habeat) ut & in Missis privatis ejusmodi Festi duplicitis : Admittrit quoque Festum duplex 2. Classis (secus est de Duplicibus 1. Classis) in 2. suis Vesperis Commemorationem de Festo simplici subsequente. Dominicam quoque in Aliis admittere non tantum Commemorationem in 1. Vesperis, Laudibus.

[E3]

bus & Missa de Festo Simplici occurrerent, sed etiam 9. Lectionem (si propriam habeat) in Officio, constat ex ibi dictis P. L. f. 130. id quod practicatum hic 1697. Dixi autem : si propriam habeat. Nam quando Festum Simplex propriam Lectionem non habet, nunquam dicitur de eo ultima Lectio in Officijs 9. Lectionum, sed ad summum fit de eo Commemoratio modò hactenus declaragò. Quando Festum Simplex incidit in Feriam majorem, aut in Vigiliam (v. g. Ascensionis) tunc, quia fieri de eo Officium non potest in illa Feria majore, aut Vigilia, ideo die praecedente nec Vesperae de eo dici possunt à Capitulo, quantumvis dies illa praecedens non fuerit impedita Officiò 9. Lectionum.

Infertur 5. Si Festum Loci alicujus particularis aut incidat, aut transferatur in Tempus Paschale, faciendum de illo Officium, & Missam Ritu Paschali, adeoque, si sit Festum Martyris, vel Apostoli (unius, vel plurimi) dicentur Officium & Missa, ut in Communi Apostolorum, aut Martym pro Tempore Paschali in Brevario, ac Missali Romano notantur, observando simul tum paulò ante annotata, tum etiam istud nominatum, quòd in fine Hymni : Christo profusum Sanguinem &c (qui etiam Tempore Paschali dicitur post Psalmum Venite in Marutino, imo etiam, omisso illò aliò Hymno : Sanctorum man, & ad Completorium : Tres

meritis &c, in utrisque Vesperis pluriū Martyrum) non dicatur dupla Paschalis : DEO Patri patria, & Filio, qui à mortuis &c, illi Hymno propria : Te nunc elevat, quæsumus &c, ob caussam agnatam à Gav. Tom. 2. s. 5. i. n. 13. & s. 8. c. 2. n. 8. Qui 14. rectè advertit, quòd, quid Rubrica alicubi dicit : ea, quæ sunt in Communi Paschali, sumere ex Communi extra Tempus schale, intelligendum id si quæ Lectiones tantum I. nocturni, quidem, ut suprà; nam in II. nocturno, inquit, non bene conveinunt aliae Lectiones, quæ leguntur in Tempus Paschale, nisi infra Octavam ad Varietatem, ut dicitur in Octavario Romano infra Octavam M. Temporis Paschalis post quatinus diem. Si autem Festum parvum lare vel incidens, vel translatum in Tempus Paschale, non sit Festum Apostoli, aut Martyris, sed Festum vel Confessoris, vel Virginis, vel Novitatis Virginis (unius, aut plurium) non in Officio ad Invitatorium, Antiphonas, Versus, & ad Responsoria Lectionum additur in fine unum. teluja, nisi jam adsit : duo vero ad Responsoria Brevia Horarum, sed in horum Vericulis pariter nonnullum ; nullum omnino vero in Versibus Precum, quæ (nisi sit duplex, aut infra Octavam) dicuntur ad Tres

P.III.T.II.Quid obseru.circa alior.locor.partie.Fest.tam in propri. Et 37

Palmi in quolibet Nocturno directus. Gob. Tract. s. à n. 650^a
tatur sub Prima tantum Antiphona
cujuilibet Nocturni, etiam post
Festum Ascensionis Domini, serva-
tur duplice vel Semiduplici, in ejus-
modi Feste, cum Commemoratio-
ne Paschali de Cruce (si sit Festum
simplex, & non veniat infra ali-
am Ostatam) aliisque Tempore
Paschali observari solitis : In Mis-
sione vero ad hujus Introitum additur
Psalillum duplex *Alleluja*, u-
nus vero in fine Offertorij ; ac unum
in fine Communione, ubi non habe-
bitur post Lectionem vero, aut E-
vangelium, omisso Graduali dicuntur
versus cum 4. *Alleluja*, ut suis
ponitur. Rubric. Breviarij &
missalis, extans tum ante Dominicam in
tum ante Commune plur. MM.
late Festum Annuntiationis B. MARIAE
figio.

Insetur 6. Si ejusmodi Fe-
stum particulare transferatur à Tem-
pore Paschali ad Non-Paschale, re-
manendum esse de eo Officium &c Mis-
sionis, prout Tempore Non-Paschali
erat.

III. Quando Sedes Aposto-
lica permittit fieri Officium aliquod
per Ditiones subjectas Cæsari, harum
omnime etiam intelliguntur Urbes
Imperiales : quia de ijs dicit Cæsar :
Urbs, & Imperij Urbs : item omnes
provinciae Ditiones, & Loca, quæ
propriè sunt Feuda Imperij : est enim
Cæsar illorum omnium Dominus
Titi,

Append. s. lit. m. & seqq.

IV. Omnes Diœcesanos li-
cite celebrare omnia Festa, quæ ce-
lebrat eorum Ecclesia Cathedralis
(illis tamen exceptis, quæ Ratio-
ne insignis Reliquiæ, aliòve pecu-
liari Titulo ipsi tantum Templo
Cathedrali sunt propria, vel pecu-
liariter concessa, de quibus in De-
creto Breviariis præfixo, superius
allegato, & ab omnibus observan-
do) docet cit. Gobat Tr. s. n. 650^a
Append. s. cit. lit. M.

Porrò hæc, & alia Festa
Diœcesana posse etiam Regulares ex-
emptos, utentes Breviario Roma-
no, de consensu suorum Superio-
rum celebrare (translatō, si forsitan
eō die occurrat, Festō alio Eccle-
siæ universalis) esto non obligen-
tur ad ea celebraanda, nisi, ut su-
prā dictum, sint Festa Patronorum Prin-
cipalium, & universalia, aut Festum De-
dicationis Ecclesie Cathedralis, ut infrā
dicetur, tradunt Castropal. Tr. 7. d.
2. n. 6. Tambur. in Dec. L. 2. c. 5. Joan.
Stoz L. I. P. 3. n. 386. Gob. Tr. s.
à n. 627. Laudabile insuper esse,
ut Regulares Exempti celebrent
Festa quoque Patronorum Diœce-
sanorum minus principalium, ma-
xime si populus à Servilibus absti-
neat, suprà ex P. Gob. Tr. s. n. 78^a
79. & 81, nec non Gav. & Lohne-
ro tradidimus. Pro quorum ma-
jori elucidatione observa, Concil.

Tridentin. sess. 25. c. 12. de Regularibus ita statuisse: *Dies etiam Festi, quos in Diœcesi sua servandos Episcopus præcepit, ab exemptis omnibus etiam Regularibus serventur &c.* Quousque autem se extendat hoc Statutum quoad *Officia divina* à Regularibus quâ publicè, quâ privatim per solvenda, declarat Congregatio Cardinalium S. Concilij Tridentini apud Gob. Tr. 3. à n. 695. An vero, si Laici alicubi voverunt aliquod Festum, ad illud observandum teneantur etiam Regulares, præsertim exempti, decidit idem P. Gob. Tract. 5. n. 77. Plura alia huc pertinentia vide apud eumdem Tr. 5. cit. à n. 85. item n. 121. ubi discutit: An induci possit obligatio celebrandi Festum dimidiatum, durans tantum Sex, Octo, aut Decem Horis &c. In Provincia Germaniae Superioris Praxis obtinuit, ut Nostris de Societate quæcumque Festa duplice Diœcesana sub eodem Ritu celebrent: imò à pluribus jam annis in celebrandis quoque Festis Semiduplicibus Diœcesanis eadem Provincia cum Diœcesi, in qua Nostris versantur, se se conformat: at Festa Simplicia merè Diœcesana hactenus non celebrat Officio, aut Missa &c.

V. Sæcularis Sacerdos habens Beneficium, vel Capellaniam intellige propriè dictam, & non tantum habentem præcisè rationem alicujus stipendij) sitam in Ecclesiæ

Regularium, seu virorum, Monialium, tenetur orare de Sanctis, & solennitatibus illius Ognis, sed juxta Formulam sue Diœcesis. Quintanadvenus apud Gob. 3. n. 728. & Alij apud La Croix Tr. 4. n. 1254.

VI. Quilibet Peregrinus vel Viator commorans, vel exilius in Loco, ubi celebratur Speciale festum, licet illud celebrabit & Officiò divinò, si voler, modo ego id non ad solos celebrando. Communitate, ut non ratiocinatur, sit restrictum. Ita Laym. Tr. 1. c. 5. n. 3. Tamburini: L. Decal. c. 5. s. 8. à n. 36. Gob. Tr. n. 605. Quod tali Titulus conformitatis, & pieratis videatur pro trocinari.

VII. Econtra quicunque clericus Regularis, vel Sæcularis, stens etiam pluribus annis eum suum Monasterium, vel Diœcesi, sed solam tanquam Peregrinus Advena, potest recitare Officium Sanctis, de quibus dicerer, si existere ipsa in Monasterio, vel Diœcesi ad quod, vel quam ipse spectat, & deoque etiam de Dedicatione, Patronis, vel Reliquijs suæ Ecclesiæ privatim. Suarez de orat. l. 4. c. 39. Quintanadven. apud & cum P. Gob. Tract. 5. n. 635. Non tamen cendum esse Credo, propter infirmam præcisè Reliquias suæ Ecclesiæ illo, qui extra illam celebrat, &

lisa, audio fuisse decisum, quod nem eligendi alterutrum. Quòd si in duobus Locis habeat duplex Beneficium, tunc vel residet in alterutro, & debet illius Ritum sequi vel in neutro residet? & tunc debet recitare Officium illius Ecclesiæ, in qua majorem habet Gradum: quòd si hic utrobique sit æqualis, recitabit Officium Ecclesiæ dignioris; si tamen & hæ sint æquales, eliger, quod voluerit. *Sennyei P. 2. cit.n.126.* At contingit alicubi, ut nonnulli Sacerdotes obtineant duo tenua Beneficia Simplicia, unum in Oppido A. alterum in Loco alio vicino Diœcesis B. fit autem non raro, ut in uno illorū Locorū debeat publicè canere Vesperas diversas ab eo loco, in quo futuri sunt postridie toto mane, & etiam horis pomeridianis. Quæritur ergò ulterius, quomodo hi tales ordinare debeat suum Officium? Ad hanc quæstionem P. Gobat, *Tr. 5. n. 647.* sic responderet: Debent utique ejusmodi Sacerdotes in Choro psallere in *Vesperis* juxta morem Loci, in quo psallunt: quod etiam de *Completorio* pronuntiaret Cardin de Lugo: *Mattutinum* poterunt, attamen non tenebuntur, orare juxta Ritum alterius Beneficij, cui sunt postridie deservituri per pleramque partem diei. Adde, quod, quando Beneficia ita sunt vicina, possit quis dici habere Residentiam in utroque; Ratio enī Residentiae defumitur magis à fun-

]
[
Pax III.]

]
[
F II

da-

datione annexá Beneficio, quām à Loco, ergo etiam hōc Titulō habent illi Domini majorem libertatem. Danda tamen opera, ut, quoad fieri potest, accommodent se Ritui Beneficij pinguioris, & cui sāpius deserviunt. Ita S.Th. & Azor l. 9. c. 11. quæst. 2. Repetitionem autem unius, aut plurium Horarum non exigit Ecclesia, ut ibidem observat citatus Auctor.

Idem Gob. eodem Tractatu s. n. 644. refert, ac resolvit ex Lugo, & Tamburino Sequentes variis Casus, in quibus est vel *licitum* vel etiam *præceptum*, jungere partes *diversorum Officiorum*. Nam I. si *hodie Vesperi dixisti Matutinum, & Laudes de Feria secundūm Rubricas Communes*, cras verò manē accipias Beneficiū, quod haber *Officium duplex de Festo Speciali*, v. g. *Patrono, teneberis reliquas Horas omnes dicere de illo duplice*. Lugo *Repons. mor. l. 5. dub. 8. n. 20.* II. Idem de Lugo ibidem testatur, id ipsum se non semel debuisse facere; quando scilicet Vesperi in uno Collegio, è quo ipsi abeundum erat, dixit *Matutinum, & Laudes feriales*, at sequenti die venit ad aliud Collegium, habitaturus in eo, & in quo celebrabatur *Dedicatio Ecclesia*; tunc enim illas Horas, quas nondum dixerat, recitavit de *Dedicatione*. III. si, postquam *hodie solvisti Matutinum juxta Ritum Roma-*

*num, fias cras manē Monachus Carthusianus, aut Græcanus Ecclesiae Membrum, recitabis cras liqua ex Formula Carthusiana, & Græca. idem ibidem. IV. peregrinus cras manē tanquam Peregrinus aut viator ad locum, celebrare Festum sub *Ritu duplice*; cum in proprio tuo Domicilio sit *feriale*, posteris satis probabiliter juxta Tabor. L. 2. in Decal. c. 5. §. 2. n. 1. hodie Vesperi Orare *Matutinum, Laudes* conformiter loco, ad quæ venies; quia cum cras finis in illo alio Loco, poteris, & non tenearis, te illi reddere conformem in Officio divino inde de eo recitando, & cum Officio quoque hodiernum Vespertinum suō modō pars *Craftini Officij* teris quoque hodie 1. *Vesperarum Completorio*, tanquam aliquid penitus ad craftinum Officium eadem craftino *Festo hodie circa convientiam anticipate*. Quod si *Matutinum, & Laudes* jam perfristi *hodie consentaneo tuo Loco prosequeris cras, ut Cœpisti, lubuerit*; si non lubuerit, poteris cere Variationem assidente eadem P. Tamburino; nam prosequenda Horas de *Feria* conformas te Officio legitimè incepto; assumendo autem Horas de *Santo* reddis te conformem loco, in quo deges: eligere proin licebit, quod magis inclinatio devotio: censeo tamen melius facio.*

Monachis
anicae
bis crav-
tulana, a-
perver-
Peregrin-
celebrant
culm in po-
eriale, po-
juxta To-
f. 2. a.
tatuum,
o, ad qu-
ras fui-
potens, di-
reddere co-
vino imp-
m Offici-
pertinentia
Officii,
Vesperarum
i quid per-
cium des-
lie circu-
are. Qu-
jam per-
e tuo Laco-
spiti, si lo-
poteris fa-
iente edam
prosequitur
as te Ofici-
iendo amem-
te confes-
s: eligam
zis inclin-
a melius
ficio

laturum, si eligas primum, sic ci-
ter versabatur in aliqua Missione
AA.

Horum casuum Resolutioni
Gobat ibidem à n. 645, &
subiungit quoque resolutionem
agendum duorum. I. Quidam
Pater Societatis JESU, tendens ex o-
culum in pro-
eriale, pos-
juxta To-
f. 2. a.
tatuum,
o, ad qu-
ras fui-
potens, di-
reddere co-
vino imp-
m Offici-
pertinentia
Officii,
Vesperarum
i quid per-
cium des-
lie circu-
are. Qu-
jam per-
e tuo Laco-
spiti, si lo-
poteris fa-
iente edam
prosequitur
as te Ofici-
iendo amem-
te confes-
s: eligam
zis inclin-
a melius
ficio

Quidam ejusdem Societas JESU Pa-
ter versabatur in aliqua Missione
& quidem die, quo colebatur Ti-
tularis, seu Patronus Loci, cùm inte-
rim in Collegio, ad quod specta-
batur, obiretur peculiare Festum.
Quæsitus ergo fuit ex Patre Gobat:
An & iste fuerit obligatus recitare
de illo Sancto Titulari, & an, post-
quam redijt domum, potuerit com-
pensare celebrationem Festi Dome-
stici prætermitti? Ad cuius quæsti-
ti partem primam Is sic respondit: De-
cuisse magnopere, ut se conforma-
ret Loco, non autem fuisse nocesse;
ed quòd nec fuerit Incola illius lo-
ci, nec ille Sanctus sit Patronus Diaœ-
fanus. Ad 2. Partem respondit:
Potuisse uti Jure Tituli de Trans-
lationibus; fuit enim (inquit) satis
propriè impeditus aliò Officiò di-
gnoire; quamvis etiam potuerit o-
mittere illam Compensationem;
poterat quippe se accommodare Ri-
tui suorum Collegialium, ad quos
redierat, sicuti & licebat ipsi, si do-
mum jam redierat, nondum recita-
tis Vesperis, has dicere Secundum
Ritum Termini à quo, vel ad quem,
addendo tamen saltem Commemo-
rationem de sequenti: cui Resolu-
tioni apud eumdem adstipulatur
Bruno Neusser. Addit deinde ex
Tamburino suprà citat. n. 26. ge-
neratim loquendo posse quem mu-
tato domiciliò compensare Festa à
se juxta Rubr: prætermissa, esto non

J[F 2]C

am-

amplius celebrentur in Term: ad quem, dummodo non fiat Subditus huj. Loc.

Horum Casuum particularium Resolutioni lubet illorum quoque Resolutionem hic apponere, quos in Append. Theolog. Sacramental. c. 2. sect. 4. n. 125. & seqq. refert Patritius Sporer, & ex Theologis ibi à se citatis sic resolvit. I. Ego in urbe A. non recitavi Officium de aliquo Sancto, v. g. de S. Dominico, vel de B. V. ad Nives, ed quod impeditum id ibi legitimè fuerit per Festum Patroni, aut Dedicationem Templi, in eo loco occursens: postea venio in urbem B. ubi illud Festum die proprio jam fuit celebratum: ad quid in hoc casu tenebor? Responder Tamburinus L. 2. in Decal. cap. 5. §. 2. Posse te die non impedito recitare de illo Festo, attamen non teneri; cum tibi data sit facultas assumendi mores Loci, in quo moraris; cum ergo in urbe B. nil amplius de illo Sancto, vel Festo agatur, neque tu ibi ex obligacione recitabis. II. Ego existens in Loco, ubi Servatur novum Kalendarium jam celebravi Officium Canonico aliquod Festum: postea venio in Locum Calendarij antiqui, ubi primùm decimo die postea agitur illud Festum. Quid agam Ego? &c. In privata recitatione facies pro libitu, ut paulò ante, at publicè, & in Choro accommodabis te Loco. III. Ego ex errore, vel ob-

livione non celebravi aliquod Festum Officium Canonico, seu non recitavi Officium de aliquo Sancto vel Festo duplice, aut Semiduplici. Die proprio: possum recitare die non impedito Festo 9. Octobrini, an verò anno illò penitus mittere debeo? Responder Cat. de Lugō Resp. mor. l. 5. dub. 8. ac. cum eo, apud P. Gob. Tr. 5. n. 6. ab hoc cit: Prohibilius esse te de re omittere: tum, quia onus ius Officij recitandi; alligatum huic diei; cum hac ergo cellanum sicut etiā Lex, seu obligatio illum recitandi; tum, quia sequentiam etiam illum posse Supplere, propter Infirmitatem non poteris dicere tale Officium; tum diligenter notantes casas, in quibus facienda est Officij translatio, haec nullatenus exprimunt. Vicelinus Pellizarius, Trullenck, Coronini & Tamburinus contendunt, posse te alio die non impedito Supplere. Quia quilibet Sanctus in Breviario descriptus habet Jus, ut semel in anno Precibus Canoniciis collatum, adēd, ut licet ille cultus affitus diei, tamen transferri possit, si non impeditus: cum ergo Officium per errorem fuerit impeditum die proprio, cur non possit transfervi? Compensari alio die, sicuti alia fratres Idipsum ob eandem Rationem cere dicent hujus posterioris Se

Patroni, si die illō, quō posse per errorem, id primū cras occurrat, ac debebat dici Officium de currere, hodie verò esse Festum Transfigurationis Domini, de isto notitia de concessō ad illum sem iphi Officiō, ac Missā, per ignoranciam hujus concessionis dicitur est Officium ac Missā de a- diverso, ut contigit in casu re-
sponsum à P. Gobat. Tract. 5. n. 639. At sicut Austorum Sententiae, ac Ratio-
nem repugnat meritò de Lugo. Per errorem hodie recitavi Of-
ficiū de Sancto, vel Festo, quod haberet recitari primum alterō die, ito illi propriō. Quid agam? Spondet ad hunc casum Tambu-
rus cap. citat. num. 10 cura Quintanadvenna Tract. 7. sing. 10. pri-
mū eo die recitandum Officium, mod recitaretur, si eo die illud Fe-
stum non esset, pura de Feria, vel simplici, vel Festo translato &c;
Vicinum Festo, inquiunt, postero die
occurrenti jam est satisfactum per Officium die antecedente de ipso di-
ctum, & nimis inusitatum de eodem Sancto bis dici Officium. At multo probabilius Responder Lu-
po, & cum eo Villalobos, ac Gob.
Tract. 5. num. 640. debere te in da-
to Casu proprio die rursus orare Of-
ficiū de illo Sancto. Quia er-
t, tuus privatus. & inadverten-
tia, & si inculpabilis, non facit ti-
lus invertendi Rubricas: Unde si hodie 5. Augusti si Festum B.
ad Nives, tu autem existimans

num.

num. 77. Tamburin. Supr. cit. num. 13. nequaquam obligaberis : quia nimirum te ex una parte bona fides excusat, & ex altera penſum Canonicum quoad Subſtantiam, & æquivalentem Quantitatē jam perſolvisti : & quomodo reliquum deinceps Officium dicendum erit noſenti reperere id de novo, & perpetram dicta ſic emendare? Respondeſt Cardin. de Lugo Deprehenſo errore ſimpliciter poſſe te, imò eiam debere ſub veniali prosequi reliquum Officium de die, aut Feſto, de quo ex praefcripto Calendarij, ac Rubricarum reipsa eſt dicendum, atque adeò dari Obligationem (ſub veniali) non pergendи ulterius in errore, h. e. Officio, erroneè incepto, fed eum mox emandandi : Quia enim poſſidet Jus Officii hujuſ diei, & non alterius erroneè à te inchoati, error deprehensus ibi erit corigendus, ubi deprehendetur, & qui non potheſt facere totum eò modō, quō deberet, debet eò facere, quō potheſt. Reſtè tamen monerit cit. Gob. n. 643. ut, si adveritas, errorem hodie poſt primas Vesperas, tu iſtis ſubjicias ſaltem Antiphonam, Versiculum, & Collectam, ſeu Orationem diei, de quo erat juxta Rubricas Orandum. Idem facias poſt Laudes erroneè diatas, ſi errorem tunc primū nozes : Quod ſi primū poſt ſecundas Vesperas in mentem veniat er-

rori, d ipsum etiam tunc praefibit dicēſque Completorium conuenientie. Vide ea, quae ſcripſi Pastoris boni, Dote II. c. 2. q. 5. plura, hucucque dictis, ac poneſcendas lucem allatura. Haſta relatæ, ac declaratae Lugonis Sententiae opponit ſe quidem illuſtris Dom. Joannes Caramuel Thoſon Regular. d. 110. n. 1403. obligatum in dato Caſu, & quidem mortali, ad pergendum in Officina errore incepto, ſi nolit priuilegiare. Rationem dat; quidem qui conſlabit Officium, quale non reperitur in toto Breviario; ſed Ratione hac (tantummodo in ſpeciem ſolidā) non obſtantę, Lugonis Sententiae ſubſcribunt Pellerius, Quintannadvennas, Leander Tambur: & Gobat. n. 642. Quia tamen rara mutatio Officii uniuersali aliud, non extraordinarie breves xta graves DD. non eſt gravata prohibita, imò ob rationabili Cauſam etiam quandoque licita de Continuationem erroris in uno caſu noñi peccati Venialis arguit etiam ij, qui cum Lugone Seantim imò unus vel alter etiam in nobis Caſu probabiliter eam licitam ſe xiftimare, non obſcurè indicat, unde eſt apud Sæpius cit. Gob. n. 643. VII. In Officio Semiduplici B. V. quod à Regularibus quibusdam ex Privilegio fit in Sebam (habantibus v. g. Indultrum

P. III. T. II. Quid observ. circa alior. locor. partic. Fest. tam in propr. Et. 45
propositum
practic
conveniens
scripsi f.
q. f. in
ac port
Hafem
agonis Se
in Illud
uel Tha
obligant
quidem
in Offi
priora
; quibus
quafe no
rio; sed Ro
odo in Sp
ante, Lus
ant Pelli
Leander
642. Qu
icij umbras
ie brevi
est gravis
rationabilis
que licet,
ris in dano
lis argum
e Senni
in notis
ciciram te
dicatur, ut
ob. a. 44. f.
Semiadu
ous quibus
n' Sebba
lulum di
gente

endi Officium & Missam de B. V. ità S. R. C. ibidem. Si verò nulla in Vesperis fiat Commemoratio de B. V. aut SS. Sacramento, tunc neque in Completorio variatur finis, seu clausula Hymni, esto Officium usque ad Vesperas exclusivè fuerit de B. V. aut SS. Sacram. Gav. Iō. 2. f. 5. c. 6. n. 15.

VIII. Quomodo gerere se debeant Sacerdotes exteri, ac seculares, volentes celebrare Missam in Regularium Ecclesias & vicissim, colligi utcunque potest primò ex ijs, quæ habet Gav. Tom. I. P. 3. Tit. IO. ad. n. 16. Rubric. de Defect. Miss. ubi ait: Non agit contra Rubricas, qui Officium recitans aliud, Missam deinde celebrat more ejus Ecclesiae, in qua celebrat, ubi forte dicitur Credo, vel Gloria, quæ non dicuntur extra eam; imò tenerur celebrare ibidem pro ratione Festi, juxta Regulam: cum fueris Roma &c; alioquin esset alijs admirationi, si Festo non inserviret in propria hujus Ecclesia pro Qualitate Festi. Ità ferè Gav subjungens tamen: ex Decret. Sac. Rit. Congregat. ibidem cit. à tali necessariò dicendum esse Missam pro omnibus approbatam, non verò unam ex ijs, quæ certis Regularibus tantum, puta de ipso-rum Sanctis, eorum Ordini, aut alijs duntaxat sunt concessæ, nec habentur in Missali Romano: haec enim non possunt ab alijs, nequidem in iprorum Ecclesias, dici, &

nc

nequidem à Capellanis Sæcularibus
proprijs Monialium, quæ non ut-
tuntur Breviario Romano : quo
casu, inquit, consulatur Sac. Con-
greg. Rit. de cuius Licentia Missam
quidem Capellani proprij recita-
bunt de Sancto, de quo Moniales
Officium, sed cum Missali Romano,
ut in proprio de Sanctis, vel de
Communi; eò quod ita decreverit
eadem S. R. Congr. 20. Novembr.
1628: Si nulla est Missa in Mi-
sali Romano, quæ concordet cum
Officio Monialium, puta de *Nomine*
JESU, *De Spinea Corona*, & similibus
eo casu Missam de Circumcisione
Dominii, aut Missam de Cruce, vel
Passione Domini recitare poterunt,
vel certè pro debita licentia adeant
eandem Sac. Congregationem. I-
ta rursum Gav. jam suprà relatus
in simili. Secundo ex Sac. Rit. C.
Responso, quod illa dedit ad non-
nulla PP. tertij Ordinis S. Francisci
super Sequentia Quæstia, ab ijs
(ut refert Franc. Monacelli *Formu-*
lari legal. pract. P. 2. Tit. 13. n. 29.)
in hunc Modum ei proposita : PP.
" Tertij Ordinis querunt I. An die-
bus Dominicis, alijsque diebus,
quibus in ipsorum Ecclesia cele-
bratur de Sanctis Ordinis, sub Ri-
tu dupli, Sacerdotibus exteris
ad eam confluentibus permitti de-
beat celebratio de Dominicâ, vel
alio Festo, vel etiam de *Requiem*,
& quatenus affirmative, an in Mi-
sa de Dominica, alijsque Festis
debeant Sacerdotes exteri ut Pa-
ramentis competentibus die
Dominicis, & Festis, vel posse
se conformate Paramentis, quibus
eisdem diebus utuntrum Fratres
II An Fratres diebus, quibus pro-
pria Officia celebrant sub Rit. I.
" dupl. celebrantes in alienis Ecclesias
suis possint celebrare Missas
dictis Officijs concordantes,
possint celebrare de alijs, m-
formando se Ritui earumdem
cliarum, ac etiam de Regula
& quatenus affirmativè quoniam
mam partem, quid quod cole-
res Parmentorum? III. An le-
cerdotes exteri confluentes ad
psorum Ecclesias, ut suprà, & co-
lebrantes de Sanctis Ordinis Sen-
Serv. possint in Missis se uniformare
re cum Fratribus quoad Credere
quoad numerum Orationum mo-
re duplicitum? IV. An diebus
Dominicis, quibus tam Fratres
quam exteri celebrant de Domi-
nica, possint exteri uti Colobos
Paramentorum, quibus anterior
Frates ratione alicuius Octave,
& Fratres celebrantes in alienis
Ecclesijs uti coloribus juxta Re-
tum earumdem, & an tam exte-
ri, in Ecclesijs fratrum, quam
Fratres in alienis possint appo-
nere Commemorat. Octava, si
suprà occurrentis, servata Rubri-
ca de duplice Oratione habenda
D.

Dominicis infra Octavam? V. gregation. 10. Novembris 1622. &c.
An in Officio ad Hymn. Iste Confessoribus, quo-
dies eisdem fixa Dies est assigna-
ta, quæ non est dies Obitus, re-
citatari debeat Versus: Meruit beatas
scandere Sedes; eò quod revera Of-
ficium fiat de die obitūs, & qua-
genus affirmativè, an eadem Re-
gula fervanda sit in Officijs de
Confessoribus translati, dummo-
do Officium sit de die obitūs?
Eccl. Congreg. Rituum die 11. Ju-
ni 1701. Respondit: Ad 1. quoad
quoad Secundam partem jam
provisum. Ad 2. ut ad primum.
Ad 3. posse. Ad 4. posse. Ad 5.
negativè.

Qui caret Missâ propriâ, non
meretur Sacrificium omittere, sed
potest recitare, per se loquendo,
de Communi, aut votivam. Ità P.
Felix Poresta Exam. Ordin. P. 1. c.
2. 247.

Si Festum duplex, de quo a-
gunt Regulares (sub quo nomine e-
veniunt Moniales) habuerit
Missam propriam, omnibus, & solis
Regularibus concessam, Sacerdotes fæ-
cularies celebrantes in eadem Eccle-
sia Regularium, Missam quidem
vix superius jam annotata dicent
de Festo duplice, sed cum Missali Ro-
mano, ex Decreto Sacr. Rit. Con-

[Pars III.]

cle.

ILG IL

48 P.III.T.III.De Modo ac Ritu celebr. Fest. Dedic. Ecclesiaeque Anniv.
clesiam fieri non possit; necessariò
enim requiritur Speciale novum
Decretum de Ritu, quò fieri debet
Officium, sicuti Congregationem Car-
dinalium, explicationi Sacrorum
Rituum præsidentium, Die 9. De-
cembris 1628. censuisse refert Gavantus.
De Beatificatis verò non ubi-
que, nec ab omnibus etiam Missa
dici potest; quia Sedes Apostolica
quoad locum, Tempus, Ritum in
Beatorum cultu limitatè procedit:
veluti de Beato Rocho nondum Ca-
nonizato Concessit Officium, &
Missam in Ecclesijs tantùm ejus no-
mine dicatis, & Eremitorijs ejus-
dem, habentibus requisita Ecclesi-
arum, juxta Declarationem S. Con-
gregationis Cardinalium, depurato-
rum ad dubia Sacrorum Rituum de-
claranda, die 26. Novembbris 1629.
apud Gavantum. Hæc Vinitor,

TITULUS III.

De Modo, ac Ritu celebrandi Festum Dedicationis, seu Consecrationis Ecclesie, ejusque diem Anniversarium.

ECCLESIE materiali (ut Tom. 2. à quo denominatur Ecclesia, ppa
Sect. 8. c. 5. norat Gavantus)
duo accidunt in Ordine ad
Horas Canonicas, nimirum
Titulus, & Dedicatio, quæ differunt,
& convenient in multis: nam Ti-
tulus Ecclesie (ut suprà dictum) est id,
dicatio vero Ecclesie est ipsam
S. Salvatoris, S. Bartholomai &c; De-
dicatio vero Ecclesie est ipsam
jus Consecratio, facta ab Episcopo
in Pontificali Romano: que, qua-
quotannis anniversariâ recolitur cel-
britate, antiquo omniō more in
litteris & ceteris scriptis, ut
admodum manifestum est.